

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 20 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, în cauza penală în privința lui

*Cazacu Gheorghe Nicolae, născut la
09.09.1984, originar și locuitor în s. Gălești,
r-nul Strășeni,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2016 - 20.05.2016;

Instanța de apel: 16.06.2016 - 16.08.2016;

Instanța de recurs: 05.10.2016 - 23.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 20 mai 2016, Cazacu Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, aplicându-i-se pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Cazacu Gheorghe la 15 noiembrie 2015, aproximativ ora 01.30, aflându-se la domiciliul lui Cortac Ion amplasat în sat. Gălești, r-nul Strășeni, și anume în beciul gospodăriei, având intenția cauzării leziunilor corporale lui Cortac Gheorghe, de unul singur, intenționat în vederea realizării scopului infracțional, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale copului în special regiunea cutiei toracice, lovituri în rezultatul cărora părții vătămate Cortac Gheorghe i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de traumă a cutiei toracice, fractura coastelor 5-8 pe stânga cu lezarea pleurei, plagă contuză a buzei inferioare, leziuni corporale care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 243 finisat la 16.12.2015 s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

3. Împotriva sentinței au depus apeluri inculpatul și apărătorul său Stratan Igor

care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care pedeapsa stabilită lui Cazacu Gheorghe să fie suspendată pe un termen de probă conform prevederilor art. 90 Cod penal pe motiv că acesta și-a recunoscut vina pe deplin în cele incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, s-a dispus respingerea apelurilor declarate ca nefondate.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauză, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la categoria și măsura de pedeapsă numită inculpatului, Colegiul a menționat că instanța la stabilirea acesteia a ținut cont de caracterul prejudiciabil al infracțiunii comise, care este una gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de persoana acestuia, fiind caracterizat negativ la locul de trai, de comportamentul lui până la comiterea infracțiunii și după, de faptul că și-a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer de cele săvârșite. Totodată, s-a luat în considerație și faptul că infracțiunea comisă atentează la viața și sănătatea persoanei, adică la valorile supreme ocrotite de Constituția Republicii Moldova și de legea penală iar orice atentat la aceste valori este pasibil de pedeapsă, mai mult ca atât că inculpatul i-a aplicat părții vătămate multiple lovituri în regiunea cutiei toracice unde se află multiple organe vitale, în urma cărora partea vătămată a suferit 5 intervenții chirurgicale.

De asemenea, Colegiul a mai constatat că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, prin încheierea din 31.03.2016, fiind anunțat în căutare și aplicată măsura preventivă, arestul preventiv pe termen de 30 zile, fapt care demonstrează o atitudine neconștiincioasă față de lege și organele de drept.

În circumstanțele expuse, Colegiul a considerat că argumentele apelanților că instanța de fond eronat a interpretat legea, existând temeiuri de a aplica inculpatului o pedeapsă non-privativă de libertate, sunt nefondate și în cazul stabilirii unei asemenea pedepse, aceasta nu-și va atinge scopul de îndreptare și reeducare a persoanei condamnate.

5. Împotriva deciziei menționate, recurs ordinar declară avocatul Boris Druță în numele inculpatului, care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, doar în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri în această parte cu aplicarea față de Cazacu Gheorghe a art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului avocatul indică că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată n-a ținut cont de faptul că în cadrul examinării cauzei în prima instanță inculpatul și-a recunoscut vina total, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală. Consideră că instanța de apel neîntemeiat a respins apelurile declarate, la caz fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

5.1. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând că pedeapsa stabilită de instanța de fond și menținută de instanța de apel, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, corectarea și reeducarea fiind posibile doar prin izolarea acestuia de societate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că avocatul recurent în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art.427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, însă reieșind din solicitarea de a stabili inculpatului o pedeapsă non-privativă de libertate, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului,

dar critică decizia doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

După cum s-a menționat, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalate de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a*

altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În speță, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că măsura de pedeapsă aplicată de către instanța de fond sub cu privațiune de libertate își va atinge scopul de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și din partea altor persoane.

Colegiul precizează că argumentul expus de recurent întru casarea deciziei recurate este neîntemeiat, pe motiv că doar faptul că inculpatul a recunoscut vina, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea art. 90 Cod penal, deoarece nu caracterizează inculpatul ca pe o persoană responsabilă pentru acțiunile sale. Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se mai referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului cât și aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, se menționează că la locul de trai inculpatul se caracterizează negativ iar în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, acesta s-a eschivat de la prezentarea în ședință, ulterior fiind anunțat în căutare și aplicată măsura preventivă - arestul preventiv. Mai mult ca atât, în urma aplicării părții vătămate a multiplelor lovituri în regiunea cutiei toracice unde se află multiple organe vitale, aceasta a suferit 5 intervenții chirurgicale.

Referitor la argumentul recurentului că examinarea cauzei a avut loc în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul constată că potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 10.05.2016 (f.d. 136), instanța a dispus respingerea cererii inculpatului și avocatului acestuia privind examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală întrucât aceasta se înaintează până la începerea cercetării judecătorești.

Totodată se menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul reține că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată

în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeuri de casare a hotărârii nu s-au stabilit.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct.10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeii de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, în cauza penală în privința lui *Cazacu Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 21 decembrie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun